Místní zpravodaj
Albrechtice nad Orlicí

Ročník XLI | Číslo 3 - 2017 | Náklad 600 ks

Kanalizace v Albrechticích nad Orlicí

V poslední době se stále intenzivněji mezi občany diskutuje téma související s dokončením výstavby kanalizace. Valná část občanů, kteří dosud nemohou být napojeni na kanalizační soustavu, se domáhá jejího rozšíření.

Rád bych hned v úvodu této informace sdělil, že výstavbu kanalizační soustavy nezajišťuje obec, ale Dobrovolný svazek obcí Křivina, se sídlem v Týništi n.O. Tato informace je podstatná, neboť k tomu, aby stavba mohla dále pokračovat, je nejprve nutné docílit dohody o její výstavbě a zejména financování na úrovni dobrovolného svazku Křivina. Také bych rád připomenul, že výstavba kanalizace probíhá postupně v mezích finančních možností Křiviny již několik let. Náklady na výstavbu kanalizace jsou značné a není možné takto rozsáhlou stavbu budovat pouze z vlastních zdrojů Křiviny. Proto je nutné využívat dotací, které však mají přísná pravidla a je nutné je bezpodmínečně dodržovat. I přes tyto zásadní komplikace postupujeme ve výstavbě krok za krokem k cíli.

Jaký je cílový stav a kdy jej dosáhneme?

Předně je nutné konstatovat, že spádové poměry v obci jsou takové, že neumožňují napojit všechny nemovitosti na gravitační kanalizaci. Proto jsou lokality, ve kterých kanalizace není dosud ani projekčně řešena. Jedná se zejména o ulici K Soutoku a domky za hřbitovem. Také v některých jiných částech obce jsou jednotlivé nemovitosti, které nelze gravitačně napojit nebo jejich připojení by bylo nepřiměřeně nákladné. Ve většině těchto případů však lze odkanalizování řešit pomocí domovní čistírny odpadních vod, na jejíž pořízení poskytuje obec dotaci. Dosud ve výši 30 000,– Kč.

Specifickým problémem je ulice Na Písku, kde lze kanalizaci napojit na stávající soustavu bez technických problémů, ale v její realizaci stojí nevyřešené majetkoprávní poměry k dotčeným pozemkům. Většina pozemků pod místní komunikací je ve spoluvlastnictví více osob, z nichž některé již nežijí, a státu. I přes několikaletou snahu tyto pozemky získat do vlastnictví obce, se to zatím nepodařilo. Proto na stavbu kanalizace v této ulici není dosud vydáno stavební-vodoprávní povolení. Z výše uvedených důvodů nebude proto v dohledné době možné uvažovat o 100% odkanalizování nemovitostí v obci.

Rovněž časový horizont další výstavby je těžké nyní dopředu předpovídat. Ve hře je zejména zajištění potřebných finančních zdrojů. V současné době je požádáno o dotaci MZe ČR na výstavbu podstatné části nových kanalizačních stok (viz. přiložené schéma plánované výstavby). Rozpočtové náklady na tuto připravenou etapu kanalizace činí více jak 27 mil. Kč (včetně DPH). Rozhodujícími faktory pro zahájení výstavby proto budou zejména finance. Bez získání dotace není stavba realizovatelná.

… pokračování na str. 2

ulice Zahradní

ulice Pod Strání

ulice 1. Máje

ulice Na Hrázce

ulice Lesní

ulice 1. Máje

Kanalizace v Albrechticích nad Orlicí

… pokračování ze str. 1

I při získání dotace (cca 50% uznatelných nákladů stavby) není zatím úplně vyřešeno spolufinancování stavby (zbývajících cca 50% uznatelných nákladů stavby a cca 1.500 000,– Kč neuznatelných nákladů). Rozhodující informací bude proto cena dodavatelská, která bude známá po uskutečnění výběru dodavatele stavby. Zatím nebylo výběrové řízení na dodavatele zahájeno, neboť se čeká na rozhodnutí Mze ČR o přidělení nebo zamítnutí dotace. Pokud však dotaci Křivina získá, je reálné, že by se stavba mohla zahájit v druhé polovině příštího roku.

Rád bych na závěr všem čtenářům sdělil, že mám vážný zájem přispět, v mezích svých kompetencí a možností, k pokračování stavby a věřte, že proto dělám maximum.

Jaromír Kratěna
starosta obce

Silnice II/305 Týniště n.O.- Albrechtice n.O.

Častý dotaz, který dostávám v souvislosti se situací na silnici mezi Týništěm n.O. a naší obcí:

Nelze si nevšimnout havarijních stavů mostků, které spojují Albrechtice nad Orlicí s Týništěm nad Orlicí. Bohužel zde neustále projíždějí plně naložené kamiony, které tu nemají projíždět. Dnes ráno jsem byl vytlačen nákladním vozem, který převážel osobní auta značky ŠKODA až na samý okraj krajnice. Obávám se, že toto mostky již dlouho nevydrží! Jelikož vím, že probíhají jednání ohledně nového spojení Týniště n. O. s Albrechticemi n.O., rád bych se zeptal v jaké fázi se příprava stavby nachází.

Mají pravdu všichni, kteří upozorňují na kritický stav silnice, zejména pak inundačních mostků mezi Albrechticemi n.O. a Týništěm n.O. Tento technický stav se navíc velice rychle zhoršuje.

Jsem rád, že Královéhradecký kraj, který silnici II/305 vlastní, věnuje již několik let velké úsilí k vyřešení tohoto problému. Dle sdělení kompetentních pracovníků Správy silnic Královéhradeckého kraje je v současné době hotova projektová dokumentace, včetně potřebných vyjádření dotčených orgánů a organizací, k podání žádosti o územní rozhodnutí na stavbu nového mostu i příjezdové komunikace do Albrechtic pod názvem stavby "II/305 Týniště n.O. – Albrechtice n.O.".

Bohužel dosud nejsou vyřešeny všechny majetkoprávní vztahy k dotčeným pozemkům, což je další součást dokladů, které jsou nezbytné k zahájení územního řízení. Zvláště se Královéhradeckému kraji nedaří dojednat podmínky s jedním významným vlastníkem pozemků v k.ú. Albrechtice n.O., na jehož pozemku má část silnice stát. Díky této nedohodě se již několik měsíců nemůže zahájit územní řízení. Aktivitu ve vyjednávání podmínek, za kterých by tento vlastník pozemky kraji prodal, již na sebe převzal i náměstek hejtmana pro dopravu, pan Červíček. Doufejme, že bude úspěšný.

Z důvodu prodlení v zahájení územního řízení se navíc mění podmínky, za kterých byly vydány dřívější vyjádření, a proto se musí neustále vyjádření a někdy i projektová dokumentace aktualizovat, což stojí další peníze. Z uvedených důvodů reálně hrozí, že stavba nebude včas připravena k realizaci a může vypadnout z plánu čerpání finančních prostředků ze zdrojů EU, bez jejichž zapojení do financování stavby je stavba nerealizovatelná.

I přes výše uvedený nepříznivý stav, Královéhradecký kraj intenzivně pracuje na projektové dokumentaci ke stavebnímu povolení. Obec, jakožto účastník řízení, se k návrhům technického řešení stavby průběžně vyjadřuje. Poslední verze stavby byla projednávána na zasedání zastupitelstva obce 19. 9. 2017 a nebylo k ní po technické stránce vzneseno žádných připomínek.

Jednou z podstatných otázek je, jak bude po dobu stavby zajištěno spojení s Týništěm n.O. Přestože objízdné trasy nejsou dosud schváleny, je pravděpodobné, že automobilová doprava bude vedena přes Borohrádek do Čestic a zpět do Týniště n.O. Co se týče pěších a cyklistů, vznesli jsme na posledním výrobním výboru, spolu se zástupci města Týniště n.O. požadavek, aby po celou dobu výstavby bylo zajištěno, pro tuto kategorii účastníků silničního provozu, přímé spojení s Týništěm n.O. Řešení vidíme ve vybudování provizorní lávky poblíž stávajícího mostu přes Orlici. Projektant dostal za úkol se s touto podmínkou vypořádat.

Pro lepší představu, jak by nové řešení silnice s cyklostezkou mohlo vypadat, je zahrnuto v dokumentaci, která je k nahlédnutí na OÚ. V případě dalších dotazů, případně připomínek, se můžete obrátit na mě.

Jaromír Kratěna starosta obce

▲ *Havarijní stav inundačních mostků mezi Albrechticemi n.O. a Týništěm n.O.*

Volné nebytové prostory k pronájmu

Obec Albrechtice nad Orlicí oznamuje, že od 1. 11. 2017 budou k dispozici volné nebytové prostory v ulici Pardubické v čp. 302. Jedná se o tři kancelářské prostory o rozměrech:

I. kancelář cca 14 m², II. kancelář cca 32 m² a III. kancelář cca 27 m². K uvedeným nebytovým prostorám patří samostatné sociální zařízení.

Bližší informace k nebytovým prostorám, případně prohlídku objektu, Vám po dohodě zprostředkuje referent majetkové správy obecního úřadu pan Jaroslav Kupka.

Zrušení místní příslušnosti při podání žádosti o vydání občanského průkazu a cestovního pasu

Potřebujete požádat o vydání občanského průkazu nebo cestovního pasu a nejste právě v místě svého trvalého pobytu?

Žádost o oba osobní doklady můžete podat **u kteréhokoliv** obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v Praze u úřadů městských částí Praha 1 až 22. Záleží na Vás, který z těchto úřadů si vyberete. Vyhotovený osobní doklad Vám předá úřad, u kterého jste podali žádost.

Předpokládáte, že nebudete moci převzít občanský průkaz nebo cestovní pas u úřadu, u kterého jste požádali o jeho vydání?

Občanský průkaz nebo cestovní pas můžete převzít u jiného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který si zvolíte při podání žádosti. Za převzetí občanského průkazu nebo cestovního pasu u jiného úřadu zaplatíte správní poplatek 100 Kč. **Pozor** – to neplatí, jedná-li se o převzetí cestovního pasu vydaného ve zkrácené lhůtě 6 pracovních dnů. V tomto případě můžete cestovní pas převzít pouze u úřadu, u kterého jste podali žádost o jeho vydání.

Vánoční dárky do domova důchodců – připojte se

Na mnoha místech v Česku se každoročně organizují sbírky vánočních dárků pro děti z dětských domovů. Letos na konci prázdnin jsem poprvé zaznamenala také sbírku dárků pro seniory do domovů důchodců a hospiců. A protože nerada přispívám na nekonkrétní místa a lidi, napadlo mě, že bychom takovou malou místní sbírku dárků mohli uspořádat přímo v Albrechticích.

Vím, že je zde spousta hodných tvořivých lidí a má prosba je jediná – pojďme společně udělat Ježíška klientům místního Domova důchodců. Víme, že někteří z nich jsou už ve stavu, kdy si téměř neuvědomují, co se kolem nich děje. Přesto věřím, že je dokážeme potěšit a pobyt v Domově jim zpříjemnit. Mnoho z Vás umí plést, háčkovat, šít nebo jinak tvořit. A takové teplé ponožky, pončo, polštářek nebo ručně malovaný obrázek umí udělat hodně radosti. A radost je podstatou Vánoc.

Kdo se budete chtít připojit, kontaktujte mě prosím telefonicky na číslo 725767602 nebo mailem na eva.kralova@centrum.cz. Na všem se domluvíme. Těším se, že společně vytvoříme krásné Vánoce těm, kteří je nemohou strávit v teple svého domova…

Eva Králová

Workoutové hřiště v Albrechticích nad Orlicí?

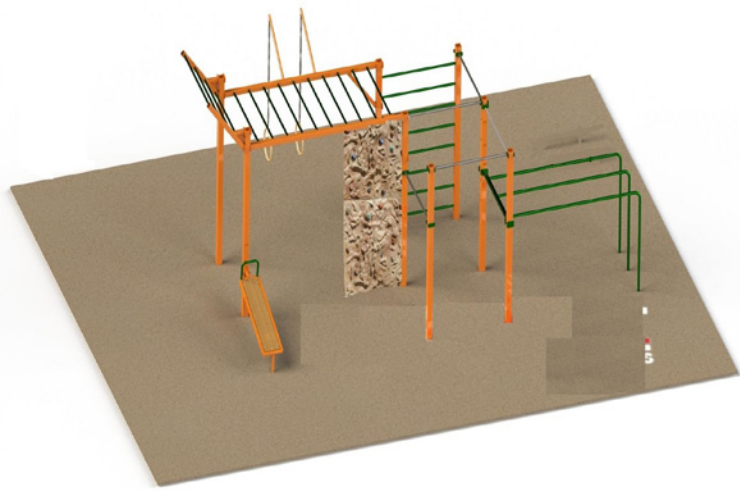
Začátkem června jsme byli informováni obecně prospěšnou společností MAS nad Orlicí, ve které je naše obec členem, že byl vyhlášen dotační program „Les pro odpočinek“, který zapadal do předběžného plánu obce na rekonstrukci sokolského areálu. V tomto prostoru jsme chtěli, kromě jiného, umístit workoutové hřiště s altánem. Výše dotace činí 100 %, čili tento program by obci umožnil získat všechny peníze na vybudování lesní tělocvičny, pro kterou bylo předběžně vybráno umístění na prostranství mezi obecním úřadem a sokolovnou, v prostoru za rekreačními chatkami - protože jde opravdu o lesní pozemek, což je jedna z podmínek pro podání žádosti o dotaci.

S jednomyslným souhlasem zastupitelů jsem nechal zpracovat projekt, který jsme před podáním žádosti nechali upravit podle našich požadavků na vybavení hřiště. Vznikla tak ucelená konstrukce, na které najde vyžití každý začínající, rekreační, nebo zkušený sportovec, bez složitých prvků umožní dokonalé protažení a posílení těla, pouze s využitím vlastní váhy, vybavena by měla být i kruhy a malou lezeckou stěnou. Tato tělocvična má být doplněna o tři herní prvky - brusle a twister (především pro cvičence s omezenou hybností a seniory) a houpadlo pro nejmenší.

Setkávat by se tak zde mohly všechny generace, což je myšlenka, kterou EU svými fondy ráda podporuje. Po několika setkáních a dlouhé komunikaci se společností, která se stavbou workoutových hřišť zabývá, nabyla lesní tělocvična podoby, která vyhovovala našim představám. Následovalo papírování, vyjádření stavebního úřadu, dokladování všech potřebných dokumentů. Protože se vše odehrálo v řádu týdnů a mně do toho vstoupila letní dovolená, vytváření žádosti se pak věnovali místostarostka Eva Králová a Jaroslav Kupka.

Žádost byla i přes časový tlak úspěšně podána. Místostarostka se také v červenci zúčastnila veřejné obhajoby naší žádosti, kde důsledně zdůvodnila všechny naše požadavky. Vše se tedy zdá být na dobré cestě a budeme čekat, zda se naše úsilí podaří završit stavbou lesní tělocvičny za dotační peníze. V současnosti je žádost podána na SZIF s doporučujícím vyjádřením MAS nad Orlicí. Pokud bychom dotaci dostali, stavba by se realizovala na jaře roku 2018. Byla by to první stavba v obci, na kterou by se čerpaly peníze z EU v plné výši – projektová cena činí bezmála půl milionu korun.

Milan Myšík

Vzpomínka na Jaromíra Krba

Každý den jezdím do práce i z práce okolo restaurace U Krbů. Vždy když jedu kolem, tak se mimoděk podívám do oken výčepu a na vchodové dveře, zda nejsou náhodou otevřené a já v nich neuvidím stát našeho hostinského Míru Krba. Bohužel, dveře jsou zavřené a ve výčepu je tma. Smutný pohled na zavřenou restauraci, ve které jsem prožil tolik zajímavých chvil, významných událostí i prosté lidské radosti ze setkání s kamarády. Míra Krb a restaurace U Krbů patřili k Albrechticím stejně pevně a nerozlučně, jako k nim patří Orlice nebo borové lesy.

Vím, že nejsem sám, kdo má na Míru krásné vzpomínky, ale přesto mi dovolte krátce vzpomenout na tohoto, v mnoha ohledech výjimečného, občana naší obce.

Já osobně jsem se s ním poprvé setkal někdy v osmdesátých letech minulého století. Protože se léta plavil na zaoceánských lodích a v Albrechticích byl vídán zřídka, byla jeho osoba zahalena rouškou tajemství. O to větší zážitek to pro mě byl, když jsme jednou po zábavě skončili u Míry na dvoře a do časných ranních hodin vášnivě diskutovali pod pergolou o všem možném. Na toto první setkání si pamatuji do dnes.

Po revoluci jsme se vídali velice často. Nebylo v obci snad žádné významné události, která by nebyla spojena s restaurací U Krbů a přirozeně s jejím hostinským Mírou. Revoluční zasedání OF, politické mítinky, pravidelná povolební zasedání kandidátů, nepřeberné množství kulturních, společenských i sportovních akcí, žádná návštěva přátel z Wörglu se neobešla bez návštěvy restaurace. Jednoduše bylo toho strašně moc, co nás po dlouhá léta spojovalo.

Míra byl také několik let zastupitelem obce. Byl také historicky jediným kandidátem v obci, který získal v jedněch volbách více hlasů než já. Tuším, že to bylo o jeden hlas. Nabídku funkce starosty však tenkrát s díky odmítl.

Kromě profesionálního přístupu k práci a obrovské chuti udělat všem, co nám na očích viděl, jsem si u Míry vždy nesmírně vážil jeho citového vztahu k rodině a k Albrechticím. Je jen velmi málo synů, kteří ctí rodovou tradici a aktivně svojí prací udržují a rozvíjejí rodový majetek, jako to dělal Míra. Jen málo občanů je albrechtickými patrioty, jako jím byl Míra. Bohužel BYL.

Je mi smutno při psaní těchto řádek, neboť nás opustil přítel, kamarád, spoluobčan, který měl rád lidi a Albrechtice a nyní nám Všem chybí.

Dej mu Pán Bůh věčnou slávu.

Jaromír Kratěna
Starosta obce

Krbova plavba

Neumím ani slovy vyjádřit, jak moc mě osobně zasáhl odchod milého pana Jaromíra Krba. Všichni, kdo jste ho znali, víte, jak jedinečný to byl člověk. Každý se s jeho ztrátou vyrovnává po svém, každému vytanou na mysli jiné vzpomínky. Stále myslím na ty dvě hodiny, které utekly jako voda, kdy jsme dělali rozhovor do zpravodaje, prohlíželi si fotky z jeho mládí na moři a smáli se… Vedle toho také vidím obraz pana Krba s doutníkem v ruce, jak se v tričku Czechoslovakia Ocean Shipping noří po krk do studené Orlice, na jedné z jím pořádaných obecních plaveb. Navíc na jejím začátku do kamery říká: „Je to perfektní a všichni už se těší na další plavbu, co bude…“ Byla to poslední plavba, které se zúčastnil.

Nicméně tyto vzpomínky ve mně probudily také další myšlenku – musíme uspořádat Krbovu plavbu. A protože jsem z okolí uslyšela několik okamžitých souhlasů, kdy ani na vteřinu nikdo nepochyboval, jestli to není špatný nápad, uspořádali jsme už několikátou obecní, ale první „Krbovu plavbu“ po Orlici.

Co o plavbě napsat? Počasí vyšlo dokonale, společná cesta vlakem nás příjemně naladila (mnozí seděli v tomto dopravním prostředku po spoustě let), pivo, které jsme nedostali ve vodácké hospůdce Vodárna v Kostelci nad Orlicí v 8:50, protože paní otvírala až v 9:00, nás upřímně rozesmálo, společná fotka se povedla – posuďte sami – a vypluli jsme. Mnozí zkoušeli, jestli je hladina opravdu výše než v minulých letech, častým převrácením lodi a koupání v příjemně osvěžující „Divoké“ Orlici. Naštěstí se nikomu nic vážného nestalo, až na pár modřin a odřenin.

Společné opékání buřtů na historicky nejmenším ostrůvku přineslo hodně veselí a snad mohu mluvit za všechny, že jsme se cítili opravdu příjemně. V plném počtu osob i lodí jsme dopluli k Rampa Sportu a kdo mohl, přesunul se ještě na zahrádku ke Krbům, kde na nás čekalo občerstvení v podobě vynikajícího gulášku a na jazyku se rozplývajících kuřecích stehýnek, vychlazeného piva a dalších nápojů, k tomu hrála živá hudba, a tak není divu, že někteří odcházeli až krátce před půlnocí. Myslím, že panu Krbovi by se ten den líbil minimálně stejně, jako nám…

Závěrem neskonale děkuji za velkou pomoc a ochotu paní Ivetě Krbové, která nám dovolila posedět na zahrádce restaurace U Krbů, připravila spoustu jídla a za to, že nám otevřela hospodu, Evě Slaninové, která zajistila opékání v průběhu plavby a pivo na odpoledne, Zdeňkovi Burešovi, Jirkovi Dolínkovi a Petrovi Nesnídalovi za nekonečnou zásobu country písniček, Milanovi Ešnerovi a Jaroslavě Šedové za rychlou organizaci a výrobu triček, zaměstnancům Rampa Sportu za to, že jsme všichni zdárně vypluli i přes nekonečné přidávání a ubírání lodí na poslední chvíli, a hlavně všem, kdo se plavby nebo večerního posezení zúčastnili a uctili tak památku pana Jaromíra Krba.

Asi to už nikdy nebude takové, jako poprvé, ale ozývají se hlasy, že bychom měli jet příští rok zase… Takže možná za rok AHOJ!

Eva Králová
místostarostka obce

Rozhovor se starostou obce

Jste ve své pozici starosty již dlouho, tak máte určitý nadhled na některé věci a víte, co si můžete jako starosta dovolit a co již není ve vaší kompetenci. Jak se lidově říká, víte už jak na to! Co Vás v současné době nejvíce trápí a co byste chtěl v samosprávě obcí změnit?

Pokud zhodnotím svoje 27leté působení ve funkci starosty obce, z pohledu položeného dotazu, tak musím bohužel konstatovat, že lépe již bylo. Jsem přesvědčen, že starosta obce by se měl především věnovat řešení každodenních potřeb svých občanů. Navíc by měl být i vizionářem a navrhovat voleným zástupcům (zastupitelům) i občanům řešení takových témat, která obci zajistí prospěch a dlouhodobý a udržitelný rozvoj. Na tomto principu je mimochodem samospráva obce založena a jedině tak má smysl.

Bohužel musím konstatovat, že cca od roku 2008 – od nástupu převážně socialistických vlád, dochází k nárůstu byrokratických zásahů státu do procesních záležitostí spojených s výkonem samosprávy obce. V důsledku toho se významně snižuje akceschopnost obce rychle řešit potřeby občanů.

Navíc stát na obce přenáší stále více úkolů, které souvisí spíše s výkonem státní správy. Jedná se především o administrativní úkony, které nepřinášejí našim občanům prakticky žádný prospěch a vyčerpávají pracovní kapacity, jak zaměstnanců obecního úřadu, tak i nás, volených zastupitelů. V současné době se rychle blížíme do stavu, který nám prakticky znemožní vykonávat samosprávu, a staneme se úředníky státu. Pokud se tak stane, neumím si představit, že by mělo smysl být v takové situaci nadále starostou obce.

Nemohu si odpustit otázku, co se chystá v obci nového a na co se těšíte nejvíce?

V současné době se intenzivně věnuji přípravě mnoha investičních staveb. Cíl je, aby do komunálních voleb, které budou příští rok, byly, pokud to jen trochu půjde, připraveny k realizaci. Jedná se zejména o stavbu kanalizace a výstavbu technické infrastruktury v lokalitě Pod strání. Obě stavby jsou pro Albrechtice n.O. zásadní. První zvýší komfort bydlení podstatné části občanů. Ta druhá zajistí obci rozvoj po stránce sociálního zabezpečení, rodinného bydlení a přinese stabilizaci, lépe však zvýšení počtu obyvatel obce. Proto mají obě stavby prioritu.

Vedle nich se snažíme připravit k realizaci i menší stavby, jako je například rekonstrukce místní komunikace V Borku, rekonstrukce chodníků v ulici Pardubická, prostoru u obchodů nebo ulici Luční.

Ve všech případech však narážíme na velké množství administrativních překážek a také na totální nedostatek projektantů staveb. Proto jsme momentálně u všech staveb, kromě kanalizace v časovém skluzu. Přesto jsem optimista a věřím, že se nakonec vše podaří vyřešit.

Kromě přípravy investic a realizací různých oprav majetku se nyní také zabývám podporou vzniku tzv. „Technologického klubu Albrechtice". Paní PhDr. Yvonna Ronzová ze Štěpánovska chce klub založit a provozovat. Mám radost z toho, že zastupitelstvo obce 19. 9. 2017 rozhodlo, že klub může sídlit v budově obecního úřadu v přízemí. Pro činnost klubu by byly vyčleněny nebytové prostory, které užívala paní Prošvicová-Sviastyn na kadeřnictví a prostory bývalé knihovny. Pokud se na něco opravdu těším, tak to je na den, kdy otevřeme tyto prostory pro členy klubu a zahájíme v nich vzdělávání dětí i dospělých v oblasti robotizace a pokročilém ovládání IT. Podle paní Ronzové by se tak mohlo stát v září 2018.

Obracejí se nás občané s dotazy, kdy bude pokračovat další etapa kanalizace, můžete nám k tomu něco sdělit?

V současné době podal DSO Křivina žádost o dotaci na tuto stavbu. Žádost byla Ministerstvem zemědělství ČR přijata a nyní se vyhodnocuje. Pokud svazek obdrží dotaci, je reálné, že stavba bude zahájena v příštím roce.

Zastupitelstvo obce na svém červnovém zasedání schválilo Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2017 o vytvoření společného školského obvodu. Mohl byste občanům blíže přiblížit, čeho se vyhláška týká?

Přijetí vyhlášky bylo vyvolané novelou „školského zákona", ve které zákonodárce asi reagoval na lokální nedostatky v kapacitě míst v základních školách. Přestože našeho regionu se tento problém vůbec netýká, ve všech základních školách je mnoho volných míst, museli jsme vyhlášku přijmout také. Cílem vyhlášky je, aby děti ze všech obcí v ČR měly zajištěné místo v některé základní škole.

Každá obec, která nemá základní školu, proto takovýto obvod musí vytvořit s obcí, která školu má. Děti bydlící v tomto obvodu, pak mají právo na umístění v dané základní škole.

Podle mne to je jedna z mnohých státem diktovaných zbytečností, bez které jsme se dříve obešli. Na celé věci je úsměvné, že rozhodující slovo, do které základní školy dítě skutečně nastoupí, má rodič. Přitom nemusí respektovat vytvořený školský obvod.

Co je méně úsměvné je fakt, že při projednávání vyhlášek na zastupitelstvu města Týniště n.O. byl vznesen požadavek na úhradu finančních prostředků za každého našeho žáka, který bude základní školu v Týništi n.O. navštěvovat. To jsme však odmítli, neboť každý zřizovatel základní školy získává do svého rozpočtu od státu cca 10000,– Kč za každého žáka. Uvidíme, jak to nakonec všechno dopadne. Věřím, že dobře.

V obci máme zrekonstruovaný tenisový kurt, pěknou sokolovnu a nohejbalové hřiště. Jak je areál využíván? Chtěl byste občanům něco vzkázat, co se týče jeho využití?

Máte pravdu. Vloni jsme zrekonstruovali tenisový kurt. Než se tak stalo, požadovali jsme od navrhovatelů této akce z řad našich občanů, aby doložili o tuto opravu zájem občanů. O využívání zrekonstruovaného tenisového kurtu tenkrát projevilo zájem více než 20 občanů obce. Po uvedení do provozu je však zájem minimální. Dnes, když se dívám na kurt a vidím, jak pozvolna zarůstá mechem, jsem smutný. Podobně je na tom volejbalový kurt. Po rozpadu volejbalových oddílů mužů i žen v TJ Sokol si na něm občas někdo zahraje nohejbal a to je vše. Sokolovna by mohla být využívána také podstatně více, než nyní.

To je bohužel realita. Co bych chtěl vzkázat občanům? Ať si přijdou na sokolák zasportovat, areál je k dispozici všem bez rozdílu. Stačí se pouze domluvit se správcem, paní Sadílkovou, na telefonu 778 489 605 nebo osobně. Nebudete-li kurty využívat, zarostou mechem a vynaložených 200 tisíc korun z rozpočtu obce bude zmařeno.

Blíží se nám zimní období a s ním spojené tradiční obecní akce. Pod Vaší patronací byl každoročně výlov albrechtického brouzdaliště u elektrárny. Mohou se občané i letos těšit na rybí tajemství schovaná v našem „brouzdálku"? :)

Ano, je to jedna společenská aktivita, kterou mám osobně na starosti. Na kulturní komisi bylo domluveno, že výlov brouzdaliště bude. Termín byl stanoven na 18. listopadu od 14.00 hodin. Tento termín však může ovlivnit plánované vypuštění zdrže nad elektrárnou z důvodu revize zvedacího zařízení. Pevný termín ještě Povodí Labe s.p. nestanovilo. Jinak se všichni zájemci mohou opět těšit na kapry, štiky a jiné druhy ryb, které budou z brouzdaliště vyloveny. Zahrádkářky pro všechny připraví opět skvělé sladké a teplé občerstvení.

A ještě trochu politiky – Blíží se nám volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, jaký je Váš názor na současné politické dění před těmito volbami? Půjdete k volbám?

Současná politická scéna je vskutku pestrá. Jako před každými volbami dochází i nyní k předvolebním tahům, které mají občany přesvědčit, aby dali nebo nedali svůj hlas právě té konkrétní straně. Což je před volbami normální.

Bohužel se v politickém spektru stále více objevují volební uskupení, která si do svých volebních hesel vybírají pouze populární témata, o kterých se domnívají, že jim přinesou hlasy voličů a kandidátům místa ve volených orgánech.

Úspěšná politika, která přinese občanům skutečný prospěch, však musí mít daleko širší záběr.

Jako analogii tohoto tvrzení lze použít srovnání řízení státu se správou obce. Těžko by byli občané spokojeni s životem v obci, kdyby zastupitelstvo upřednostňovalo pouze záležitosti související s životním prostředím, nebo s kulturou, nebo školstvím, nedej bože, kdyby za každou vynaloženou korunou z rozpočtu, chtělo vidět její finanční návratnost.

Politika v demokratickém systému se také nedá realizovat jako řízení soukromé firmy. To je nutné si uvědomit! Majitelé soukromých firem jsou zvyklí vydávat svým podřízeným takové příkazy, které jim (majitelům) přinesou prospěch - zisk. Toto je základem podnikání.

Správná politika však není byznys, ale služba!!! Politik není nikomu nadřízený.

Z dikce množství platných zákonů, ústavou počínaje, musí zvolený politik, v našem demokratickém systému, respektovat většinovou vůli a nesmí prosazovat taková řešení, která jemu přinesou osobní prospěch!!!

Proto, ten kdo chce řídit stát, nebo obec, jako firmu, nejspíš nezná právní rámec, ve kterém bude jako politik působit, nebo nás vědomě obelhává. Cílem může být dosažení osobního prospěchu-zisku. Rozhodně se také nemůže jednat o demokrata.

Řekl bych, že v tomto ohledu budou říjnové volby výjimečné a důležité. Proto se jich zúčastním a půjdu volit.

Děkujeme Vám za rozhovor.
Petra Berounská a Ivona Voborníková

▲ *Nevyužívané kurty za sokolovnou.*

Knihovna

Vítám vás v knihovně a opět nabízím několik titulů:

Pro děti:

„Staré pověsti české" – Eislerová J. Od Praotce Čecha přes Horymíra a Šemíka až k legendě o propasti Macocha. Celkem 21 pověstí, které zná každý správný Čech, je připraveno pro další generaci.

Staré pověsti české jsou převyprávěné tak, aby jim s pomocí krásných ilustrací porozuměly i malé děti.

„Hravá škola hezkého chování" – Pospíšilová Z. Někdy v životě obtížně rozeznáváme, co je špatné a co dobré. Nauč se to rozlišovat! Příběhy v této knížce ti pomohou. Vyprávějí o lásce, skromnosti, trpělivosti, přejícnosti, odvaze a odpuštění.

Anetčina babička ovládá důležité umění – hezky se chovat k lidem a udržovat dobré vztahy.

Je to snad ta nejdůležitější životní dovednost, a ačkoliv je o ní napsáno hodně knih, nejlépe ti ji předají moudří lidé, jako je právě úžasná babička z téhle knížky.

„Hotel u zvířátek" – Finchová K. Jak pomoci kočičce, která jen ztrápeně leží v koutě?

Osmiletá dvojčata Karlík a Magda zachránila tetin chátrající hotel tím, že ho přeměnila v domov pro zvířátka, o která by se jinak neměl kdo starat. Se svým chundelatým štěňátkem mají hodně práce, aby se o všechny zvířecí hosty postarali, ale společně si dokážou užít i hodně legrace…

„Vítej, Karle" – Březinová I.- UŽ SI ČTEME SAMI – Jednoho páteční-ho odpoledne kamarádi Míra a Dany hrají jako obvykle na plácku fotbal. Vtom se jim míč zakutálí do rohu za kontejnery. A když se Míra pro balon rozběhne, objeví tam u zídky schouleného hubeného a špinavého chlapce. Kluci se ho hned začnou vyptávat, ale domluva s ním není snadná. Hovoří zvláštní češtinou, a navíc je tak podivně oblečený! Kdo je ten záhadný kluk?

„Deník malého poseroutky – FAKT SMŮLA" – Kinney J. Gregu ujíždí půda pod nohama. Jeho nejlepší kamarád Rowley se na něj vybodnul a najít si nové kamarády bude fakt fuška. Bude mít Greg kliku, nebo se mu smůla bude lepit na paty až do konce života?

Pro dospělé:

„Nesnesitelná lehkost bytí" – Kundera M. *Při tanci mu řekla: Tomáši, všechno zlo v tvém život pochází ode mne. Kvůli mně jsi se dostal až sem. Tak nízko, že už se nedá jít nikam níž".*

Tomáš jí řekl:"Co blázníš? O jakém nízko mluvíš?"

„Kdybychom zůstali v Curychu, operoval bys pacienty."

„A ty bys fotografovala."

„To je hloupé přirovnání", řekla Tereza."Pro tebe znamenala tvoje práce všechno."

„Terezo,"řekl Tomáš,"ty sis nevšimla, že jsem tady šťasten?"…

„Jsem už stará" – Komaiková L. Příběh dvou žen, mezi nimiž leží dvě generace, zrajících i mládnoucích v nadčasovém přátelství.

„Lolita" – Nabokov V. Bolestná, šokující i dojemná zpověď čtyřicátníka Humberta o bezmezné erotické posedlosti kouzlem dvanáctileté „nymfičky" a jejích tragických důsledcích dokáže i bezmála půl století po svém vzniku zasáhnout čtenáře otevřeností a důsledností, s níž otevírá a rozvíjí své téma, s odstupem času jej však stále výrazněji oslovuje…

„Chalupářský guláš s krví" – Štorkán K. Bývalý řezník Libor Pohan výhodně koupil velký selský statek v příjemném prostředí lesů nedaleko Mnížku u Prahy. Dům zařídí jako hotýlek pro bohatou klientelu z Prahy. Lidé si zde každý víkend užívají swingers party. Atraktivní Eva, místní servírka, i její milenec, mladý Adam patří k těm, kteří si tu rádi vymění partnery po společném hodování…

„Americký sniper".- Kyle N.S. Autobiografie nejúspěšnějšího odstřelovače amerických dějin.

Je tu ještě i mnoho dalších, zajímavých knih, určitě si tu každý, tu svou najde!

Na shledanou v knihovně každou středu v letním období od 17 – 19 hodin a v zimním období od 16 – 18 hodin se na Vás těší

Vaše knihovnice – Jaroslava Svobodová
www.knihovnaano.wz.cz

Myslivecká kronika Albrechtice n. Orlicí a okolí

(11. pokračování)

Rok 1978, pokud jde o členskou základnu, zůstal ve stavu 22 členů. Nově začal František Khýn ml. a to jako adept a přihlášku si podal Jiří Sedláček z Týniště n. Orlicí. Oběma byla poskytnuta možnost na 1 rok, jako zkušební doba.

Josef Vojtěch, který po 12 leté úspěšné činnosti rezignoval na funkci předsedy, byl zvolen doplňovací volbou Josef Štrombach. Místopředsedou a kynologickým referentem byl Josef Barták ml., jednatel Stárek Oldřich, pokladník Jiří Izák, skladník Karel Balvín. Mysliveckým hospodářem zůstává Vlastibor Šafr.

Hlavním úkolem sdružení je udržet předepsaný kmenový stav zvěře. Myslivecké sdružení musí být soběstačné ve všech směrech a rovněž finanční prostředky si musí obstarat. Žádné dotace v tomto směru nejsou. Většina finančních prostředků, které má Okresní myslivecký svaz, používá na propagaci myslivosti a výstavby odchovny bažantů v Dobrušce, tak zvané Líhňařské středisko, které bude sloužit všem sdružení na okrese Rychnov n. Kněžnou, ale i okresu Náchod.

Pracovní činnost byla zaměřena na výsadbu remízků a to v katastru obce Štěpánovsko, kde byla zalesněna velká plocha po písníku. V bažantárně v Nové Vsi bylo odchováno 450 kusů bažantí zvěře. Vše bylo vypuštěno do honitby. Cena do vypuštění na 1 ks byla dle kalkulace 19.50 Kčs.

Tlumení škodné bylo jednou z velmi důležitých náplní pro všechny členy a to nejen tento rok. Kdo nesplnil, platil 1 Kč za nesplněný bod. Nejlepší v tlumení škodné byl Šafr Vlastibor, Ing. Khýn a Josef Kovaříček. Tak jako každoročně, musíme zajistit dostatečné množství krmiva na zimu. K tomu nám slouží políčka a louka, které nám přenechalo JZD, neboť do těchto míst by se nedostalo současné mechanizace. Rovněž finanční prostředky získáváme sběrem železa, prodejem klestu / chvoje / pro Technické služby Hradec Králové. Celkem bylo odpracováno 1.621 hod. Zásluhu na tom má 24 členů. Průměr cca 67 hod. na člena.

Byla i kulturní činnost. Uskutečněn zájezd na jižní Moravu. Navštíven zámek v Lednici a zakončení ve Velkých Bílovicích. Sousedské vztahy udržujeme se všemi okolními sdružení a spolupracujeme s JZD a Státními lesy. V současné době máme velmi dobrý vztah s myslivci z Tanvaldu, což je na základě Štítu, neboť Albrechtice v Jizer. horách jsou začleněny do Tanvaldu.

V roce 1978 bylo uloveno následující množství zvěře.

Dančí zvěř	3ks	105kg	1.129,50Kčs
Srnčí zvěř	47ks	551kg	7.785,10Kčs
Černá zvěř	9ks	370kg	3.300,00Kčs
Zajíci	57ks	182kg	1.094,00Kčs
Bažanti	201ks	221kg	3.979,00Kčs

Z tohoto uloveného množství byla plněna dodávka ke státu.

Příjem Kčs za rok 1978: 27.414 Kčs,
Vydání za rok 1978: 27. 089 Kčs.

V roce 1978, napsal kronikář pan Josef Barták st. následující příspěvek:

Mizející svět.

Vzpomínám, co se za posledních 60 roků mého života změnilo v naší přírodě. Za mého dětství okolo roku 1912 bylo možné v dubině pod korejtky, nyní u vodárny, za měsíčních nocí slyšeti zpěv slavíka. Brzy se však neozval. V letních měsících zvláště o žních, kdy se stavěli žitné panáky, se na nich objevily houfy krásně modrých ptáků – mandelíků. Také oni po první světové válce zmizeli. Když jsme za červencového dne kráčeli polní cestou, provázel nás z některého jeteliště známý hlas křepelky. Svým tlukotem „pět peněz" oznamovala, že co nevidět začnou žně. Dnes její hlas už jen zřídka slyšíme. Také hlas při kosení luk bylo často slyšet, dnes se již málo ozývá.

Nekončil ještě tah sluk, když se na známých tokaništích objevila hejna tetřívků. Začínal jejich tok. Bojové hry lásky kohoutků připomínaly středověké souboje rytířů. Bylo velmi plaší, a proto jsme při tokaništích zřizovali záštity z chvojí, ve kterých jsme ve 3 hod. ráno zasedli, abychom zimou prokřehlí se mohli pokochat pohledem na tyto jejich turnaje. Také oni po třicátých letech z našeho kraje zmizeli.

Po našich silnicích projížděli s těžkými náklady celé fronty haluzáků, odvážející koňskými potahy kmeny dřeva na pilu do Borohrádku, a těžké pivovarnické vozy naložené sudy piva. Silnice pokrytá koňským trusem se zbytky ovsa se za zimních krutých časů stávala útočištěm celých houfů chocholoušů. Říkali jsem jim „skřivánkův bratr". Chocholouš na zimu neodlétal. Velké houfy těchto důvěřivých ptáčků jsme viděli každý den, když jsme se vraceli z albrechtické školy ke svým domovům. Dnes už je jen zřídka vidíme v naší krajině.

V příštím vydání dokončíme vzpomínky pana Josefa Bartáka a vrátíme se do roku 1979 – 1980.

Drobné opravy prádla - (zkracování nohavic, výměna zipů, apod.)
Provádí M. Šalatová, V Kopečku 308, Albrechtice nad Orlicí - Tel. 732 488 071

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA
Albrechtice nad Orlicí

Základní škola a mateřská škola Albrechtice n. O.

Konec školního roku 2016-2017

Poslední dny školního roku – hodnocení uzavřeno – učebnice odevzdány a nás už čekal turistický výlet s prvky ochrany člověka za mimořádných událostí, pěvecká soutěž a závěrečné shromáždění. Na něm jsme si navzájem předvedli něco z toho, co jsme se naučili, a pak už jsme oceňovali nejlepší žáky a nejlepší sběrače léčivých rostlin. Žáci 5. ročníku dostali pamětní list a sfoukli symbolických pět svíček na dortu.

Na závěrečném shromáždění jsme se dozvěděli i kdo získal samé 1 na konci 5. ročníku. Byly to Kateřina Vašatová, Natálie Žabová, Veronika Luňáčková a Karolína Diewocková. Všechny dostaly i dar od Obce Albrechtice nad Orlicí. Moc gratulujeme a držíme pěsti, ať se jim i ostatním spolužákům daří i na druhém stupni.

Žáci 5. ročníku ukázali, že zvládli dopravní výchovu, a na turistický výlet vyjeli na kolech.

Kateřina Vašetová poskytuje první pomoc Lence Brožové.

Nejlepší zpěváci naší školy Zleva: Eliška Policarová, Sofia Mooney, Rozálie Bartáková a Nikola Říhová

Žáci prvního ročníku nám zahráli svoji pohádku.

Kateřina Vašatová, Natálie Žabová, Veronika Luňáčková a Karolína Diewocková žákyně 5. ročníku se samými jedničkami

Žáci 5. ročníku sfoukli symbolických pět svíček na dortu.

Začátek školního roku 2017-2018

V pondělí 4. září jsme mohli v hale naší školy přivítat na slavnostním zahájení školního roku všechny naše žáky, rodiče, starosty Albrechtic a Nové vsi, zástupkyně SPOZ a další hosty.

Pěvecký kroužek nás vesele naladil a žáci 5. ročníku zavzpomínali na to, jak jsme se ve vlastivědě s písničkou Osvícenství naučili, komu vděčíme za povinnou školní docházku… Pak jsme si řekli, že se i o prázdninách ve škole pracovalo. Největší proměnou prošla školní jídelna, která se úplně rozsvítila – zmizely staré, opotřebované dřevěné obklady, kolem nového umyvadla je veselý, čistotou zářící nový obklad a obě místnosti jsou vymalovány. Řekli jsme si, co nás letos čeká a kteří zaměstnanci se budou snažit o to, abychom vše zvládli. A samozřejmě zazněla i přání. Všem našim 49 žákům (je nás stejně jako vloni) přejeme hodně úspěchů, snahy, trpělivosti, chuti do učení, dobrých kamarádů a lidí, na které se mohou obrátit.

Pak už nastala chvíle důležitá zejména pro naše prvňáčky. Poprvé se odebrali se svojí třídní učitelkou do své třídy. Doprovázeli je i rodiče a členky SPOZ, které všem dětem předaly užitečné dárky od naší obce. Děti dostaly i spoustu dalších potřeb – třeba od KÚ, firmy BOVYS (projekt ovoce do škol) nebo od státu (každý žák 1. ročníku má nárok na školní potřeby v hodnotě 200,– Kč). Proběhlo první seznamování a fotografování a první školní den byl u konce…

Teď už jedeme naplno a připravujeme naše plánované akce. 21. 9. nás čeká přespolní běh, 3. 10. Den zvířat, věříme, že se nám podaří zase vyřezat a vystavit 31. 10. na prostranství před Krbovými rozsvícené dýně a 10. 11. budeme mít projektový den Martinské slavnosti, který bychom rádi zakončili průvodem s lucerničkami. Srdečně zveme…

Světlana Kratěnová ředitelka školy

Školní jídelna před prázdninami

Naši noví prvňáčkové s třídní učitelkou Mgr. Janou Karáskovou

Školní jídelna po prázdninách ...

Vítězové školního kola přespolního běhu 3., 4., 5. ročník chlapci: 1. místo Matyáš Bek, 2. místo Matěj Bařina, 3. místo Adam Myler

Vítězové školního kola přespolního běhu 3., 4., 5. ročník děvčata: 1. místo Viktorie Haltufová, 2. místo Karolína Bydžovská, 3. Veronika Horáková

Vítězové školního kola přespolního běhu 1. a 2. ročník: 1. místo Lenka Matúšová, 2. místo Radim Myler, 3. místo David Falta

Do třetice Psí den

Poslední den prázdnin, v neděli 3. září, se parkem u elektrárny nesl psí štěkot. Už potřetí se tady konal psí den – odpolední akce určená pro všechny pejskaře a jejich čtyřnohé miláčky. Ne že by bylo přímo počasí, že by psa nevyhnal, ale ten den zkrátka nebylo horké léto, ani babí léto, proto (snad jen proto) přišlo do parku soutěžit pouhých 12 pejsků. Ve čtyřech disciplínách si tito odvážlivci změřili své síly a nakonec snad vyzkoušeli i něco nového. Nejprve se pejsci předvedli při promenádě všech účastníků, aby mohli diváci zvolit největšího sympaťáka. Následovala soutěž, která se všem líbila už vloni – jmenovala se „Jako na zavolanou“ a pejsci při ní byli vypuštěni nedaleko skupinky lidí, v níž byl i jejich páníček, kterého měli najít. Už tady se projevily jedinečné psí osobnosti, které si vysloužily obdiv, ale i úsměvy diváků. Ano, ceny brali ti nejlepší, ale psí den je hlavně o zábavě… Zábavu přinesla také soutěž v aportování, pejsci měli kolem sebe tolik podnětů, že měli problém hozený klacík často vůbec najít, a když už ho našli, jen málokterý ho donesl páníčkovi. Poslední hra byla spíš možností vyzkoušet si něco nového – pod speciálními dřevěnými miskami hledali pejsci schované pamlsky.

Mezi soutěžemi měli naši amatérští účastníci možnost přiučit se něco od profesionálů. Paní Zuzana Matoušková ze společnosti FULL SERVICE FOR DOGS z Rychnova nad Kněžnou nás poučila ohledně zdravého stravování pejsků a v průběhu celého odpoledne poskytovala soukromé výživové poradenství a stříhání drápků. Pan Jan Orság z Albrechtic nad Orlicí přivezl své kamarády ze ZKO Letohrad, aby nám předvedli ukázky obrany a poslušnosti, nutno říct, že skupina sklidila zasloužený obdiv a potlesk a já tímto ještě jednou panu Orságovi velmi děkuji. Záchranná brigáda kynologů Pardubického kraje nás nakonec také seznámila se svou prací – ukázali nám, co jejich psí záchranáři umí, včetně hledání osob v terénu.

Veterinární poradnu po celou dobu akce a přejímku psích soutěžících zajistila veterinární ordinace ARGO v zastoupení Dáši Michalcové a Kláry Müllerové, moc děkuji. Za velkou pomoc při pořádání patří díky také panu Miroslavu Markovi, paní Vlastě Zemkové, paní Aleně Mylerové a paní Kristýně Velíškové, za zvučení panu Petrovi Nesnídalovi a za krásné video panu Milanu Myšíkovi – najdete ho na stránkách obce nebo na YouTube (Díky, táto!). Jako každoročně chci poděkovat paní Šebestové a Kapuciánové z obchodu Mazlíkův ráj v Týništi nad Orlicí, které už potřetí připravily prodejní stánek se širokou nabídkou pamlsků a hraček pro psy. Děkuji také partnerům akce – společnostem Fitmin, Krmiva Pučálka a 4dox.

Bude to znít jako otřepané klišé, ale už teď pracujeme na dalším ročníku. Ten totiž bude čtvrtý, a protože psi jsou naši čtyřnozí miláčci, bude vlastně tak trochu jubilejní. I když to nebudou kulatiny… Těšíme se na Vás 9. 9. 2018.

Kulturní komise Albrechtice nad Orlicí si Vás dovoluje pozvat na tradiční

VÝLOV RYB

18. listopadu 2017 od 14:00 hodin
brouzdaliště u elektrárny

občerstvení zajištěno

70 let v náručí sportu

Jen několik dní před 44. ročníkem turnaje Štít Albrechtic oslavil své 70. narozeniny jeden z hráčů 1. ročníku Štítu – Jaroslav Hlušička. Dalo by se říct, že tuto albrechtickou osobnost netřeba představovat – je stále velmi aktivní a pořád je hodně vidět i slyšet. Přesto mě ale zajímalo, co o sobě prozradí, čím nás překvapí, co o něm nevíme… Snad se dozvíte něco nového z rozhovoru, který provázel samý smích…

Začneme hezky popořádku – kde jste se narodil a jaké bylo vaše dětství?

To není na článek do zpravodaje, to by bylo na celou knihu… Narodil jsem se v Geriatrickém centru v Týništi, ale tenkrát to byla porodnice. Úplně to nejmenší dětství jsem vyrůstal v Peci pod Sněžkou, na Bramberku nebo na Hnědém vrchu a na střídačku jsem byl ve Štěpánovsku.

Táta byl tenkrát zaměstnanec firmy Nábytek Antonín Novotný, tam se poznali s mamkou, a tátovi nabídli správcování na chatě Lucký, to byla tenkrát jejich podniková chata. Táta to vzal a šel tam hned po válce, a po odsunutých Němcích tam zůstal dům, který naši od firmy dostali.

Dětství jsem měl nádherné, úplně perfektní, to byl les a voda a volnost, tenkrát nás nikdo nemusel hlídat, hlídaly nás starší děti – ty, co uměly plavat, ty nás většinou vytáhly, když jsme se topili. A protože maminka pochází ze Štěpánovska, tak jsme se zase z Pece vrátili přes Hradec Králové, kde tatínek pracoval u SNB, sem.

Kdy se ve Vás probudila láska ke sportu?

S fotbalem jsem začal hned, jak jsem sem přišel, v těch 10 letech. Dřív nebyly takové možnosti, jako jsou dnes, takže my jsme přišli ze školy, hodili jsme tašku do kouta a hráli jsme – na návsi fotbal, v zimě, když všechno zamrzlo, tak na řece, na „Bartákově páži“ nebo na „Panským“ hokej, když se rozlila Orlice, tak na lukách, protože bylo pravidlem, že se v listopadu vylila řeka a zmrzla; a v parku se hrál volejbal. Vždycky byla u někoho síť s míčem, kdo přišel do parku jako první, tak tam došel, natáhla se síť a ta tam visela až do tmy. A v zimě to byly pochopitelně lyže, protože jsem kluk z hor, takže jsme jezdili každou sobotu a neděli na Deštné a do Rokytnice, no a ryby a houby. Na houby jsme vyráželi brzo ráno, ještě za tmy, přišli jsme do lesa, zvedli jsme dubové větve a hříbky jsme vymakali ještě potmě, domů jsme se vraceli kolem poledního.

Od deseti let jsem chodil každé úterý a čtvrtek do Sokola, pak jsem si udělal průkaz Cvičitel základní tělesné výchovy, ještě ho mám dodnes schovaný, takže jsem dělal cvičitele. Od 17 do 21 hodin večer byla ta tělocvična pořád využitá, to už dneska není. A na základní škole v Týništi jsme měli vynikající tělocvikářku, paní učitelku Olinku Cífkovou, to byla sportovkyně tělem i duší a ona nás honila do všech možných sportů, počínaje pozemním hokejem, přes košíkovou, házenou, českou házenou, volejbal. A nás, co jsme byli trochu nadaní, vozila po různých soutěžích a okresních turnajích. Taky mimo jiné i ve sportovní gymnastice. To nás tenkrát vytáhla, trénovali jsme sestavy a jeli jsme do Rychnova na okresní přebor a obsadili jsme první tři místa. Já, abych se nevytahoval, jsem byl okresní přeborník. Mimo to jsem udělal třetí výkonnostní třídu v judu. Tam, co dnes stojí obecní úřad, jsme udělali venkovní tatami z odřezků kůží ze ZAZ, na to se natáhla plachta a na tom jsme se prali. Pochopitelně s tím souvisí i atletika, byl jsem dost rychlý, takže stovku, dvoustovku a skok do dálky, z toho jsem měl dobré výsledky. Trochu jsem čuchnul i k boxu, trénoval jsem s kluky, co závodili za Rudou hvězdu Hradec Králové. Takže který sport jsem ještě nejmenoval?

Krasobruslení?

No, krasobruslení ne, i když jsme to taky zkoušeli. Mně vždycky hokejoví spoluhráči říkali, ty mlč, ty neumíš bruslit. Já jsem dlouho neměl brusle, jen šlajfky, naši na ně neměli. Někdy kolem roku 1968, když jsme přišli z vojny, pořádala JUVENA, to byl Svaz zemědělské mládeže, celorepublikový turnaj v hokeji.

Ve Štěpánovsku žil nějakej Jirka Horák, říkalo se mu Gurys, to měl po tátovi, a on byl takovej zvláštní. On dokázal zorganizovat třeba turnaj ve volejbale jednotlivců nebo dvojic ve Štěpánovsku. Sám postavil hřiště, upletl síť, protože tak malou síť neměl. A ten ve Štěpánovsku založil organizaci té JUVENY. A Jirka, protože věděl, kdo, kde a jak hrál hokej, tak nás dal dohromady. Okresní kolo jsme hráli v Česticích, Čestice hrály v tu dobu na dobré úrovni, tak jsme se s nimi dostali do finále. A před tím finále jsme seděli v hospodě a spoluhráči nás nabádali, ať si nedáváme alkohol, pivo, žádné bublinkaté limonády a my jsme poslechli. Čestičáci naopak, štamprlata, šup… No, oni hráli dobře, ale góla nám dát nemohli, protože jsme měli v bráně Jardu Vodovýho, to byla taky legenda. A můj brácha pak chtěl od modré vystřelit a nějak divně to trefil a ten puk skákal žabičkou a přeskočil brankářovi hokejku a my jsme 1:0 vyhráli. Takže to byla bomba.

Krajské kolo se mělo hrát v Třebechovicích, to už jsme sháněli nějaké posily z Týniště, ukecali jsme asi tři nebo čtyři. Neměli jsme ani žádnou výstroj, dresy, to jsme si půjčili v Týništi, ale neměli jsme, jak se dostat do Třebechovic. Joska Jiroutů, jeden z hráčů, dělal v JZD, říkal, že tam mají autobusový vlek, kterým vozí báby na pole, když jednotí řepu, a že vezme traktor a nějak to dojedeme do Třebechovic. Teď tam byly týmy z Vrchlabí, Havlíčkova Brodu, ti přijeli luxusním autobusem, měli perfektní výstroj a koukali na nás a říkali, co tady chcete, vy venkovský drbani… My jsme fakt byli otrhaní, přilbu měl jen někdo, to ještě nebylo povinný, rukavice měl každý jiné, prostě vesnický drbani… No jo, no, dostali 12:1 a jeli domů.

My jsme vyhráli ten kraj, s tím, že postupujeme na finále do Jihlavy. Tak jsme se chystali do Jihlavy, Jirka Horáků sehnal z JUVENY nějaké peníze a všichni jsme do toho už nějaké peníze taky vrazili. Najednou za mnou přišel do práce Pepík Krčmářů a říká mi, udělej si na zítra volno, jedeme hrát do Kolína kvalifikaci na finále. Já jsem říkal, no počkej, co to je, vždyť říkali, že když vyhrajeme krajské kolo, je finále automaticky. A on říkal, no jo, oni to nějak nezvládli. No jo, jenže on tam proti nám hrál výběr Středočeského kraje. Tam hrál i pozdější reprezentant Kochta. Po dvou třetinách, kdy to bylo 4:4, přišel do šatny Jirka Horáků a říkal, kluci, máme to vyhrané, oni nemají vůbec nic, žádné průkazy JUVENY, nemají soupisku, takže jsme vyhráli 3:0 kontumačně. Navíc tam byl umělý led, my jsme na něj nebyli zvyklí, on je těžší. Ale nevyhráli jsme, dali nám góla, 5:4 jsme prohráli. Tak ještě večer jeli kluci podávat protest do Prahy a tam jim řekli, že musíme počkat, protože oni to můžou ještě do 24 hodin předložit. A to oni samozřejmě předložili, protože 20 členů JUVENY vzali všichni všemi deseti. Ti to taky nakonec vyhráli i v Jihlavě, to ještě chtěli, ať jim půjčíme Jardu Vodovýho do brány.

Co se týče fotbalu, tak my jsme sem přišli a celej mančaft jsme byli jeden ročník, 1947. To jsme taky vyhrávali okresní přebory, bez problémů.

A vzdělání jste směřoval kam?

My jsme byli asi první ročník, který potrefila devítiletá povinná školní docházka, do té doby byla osmiletá. A tehdy do Týniště do školy jezdili taxíci naháněči pro různé firmy. A přijeli tam z Havířova, že shání horníky. A já jsem se samozřejmě hned přihlásil, načež jsem doma dostal pár facek, že žádnej horník. Pak se mi vždycky líbilo železo, tak se nabízel Elitex – tenkrát to byly Závody tkalcovských strojů a učňovské středisko jsme měli u Chudých. Já jsem se vyučil a šel jsem na montáž, montovat stavy. Jenže jsem se nepohodl se šéfem, panem Forejtkem, on to vedl dost diktátorsky. Takže při první možné příležitosti jsem přešel na frézu, kde jsem zůstal až do důchodu, do roku 2007. Do těch čtyřiceti si to člověk neuvědomoval, ale po čtyřicítce to začalo jít strašně rychle z kopce. To jsem vždycky říkal, že se ráno ohnu, abych si zavázal boty, a narovnám se a je poledne.

... pokračování na str. 11

70 let v náručí sportu

... pokračování ze str. 10

Nehledě na to, že mě v té době bolela ta kolena čím dál víc, tak jsem šel na rentgen a doktor s hrozným výrazem v očích řekl, že s tím mi už nepomůže, že to už je na umělé klouby. Takže jsou tam, nebolí, jezdím na kole, chodím do schodů… Zaplať pánbůh…

Říkal jste, že za to může 42 seskoků – jak jste k nim přišel?

To začalo na spartakiádě, tenkrát to dělal SVAZARM a mělo to znázorňovat pozemní výcvik výsadkářů. A kdo to absolvoval, tak potom složil jen teoretické zkoušky a měl pět seskoků zdarma. Tak jsem to odskákal v Novém Městě nad Metují, a když jsem pak přišel k odvodu do Rychnova, tak se ptali, jestli mám nějaké přání, tak jsem říkal, podívejte se, buď mě dejte k výsadkářům, nebo k pohraničníkům. Všichni důstojníci vykulili oči a řekli, že teda k výsadkářům. Takže zbytek jsem odskákal v rámci vojny a ještě asi čtyři seskoky jsme absolvovali po vojně.

Když skočíme do současnosti, tak kdo jste teď?

Tak teď už jsem starej dědek. Sice chodím do schodů ze schodů normálně, když jsem na houbách, tak šmajdám taky, ale běhat už ne, a cítím se čím dál unavenější.

A ve fotbale? Jste místopředsedou SK Albrechtice nad Orlicí?

Já jsem před lety odešel z Albrechtic ve zlém, osm let jsem potom dělal ve Žďáru, pak za mnou přišli, že v Albrechticích dělají B mužstvo, jestli bych ho netrénoval. Tak jsem se vrátil zpátky, pak jsem to zase nějak přerušil a teď mě zase umluvili, abych se vrátil zpátky. Tak jsem byl ve výboru, pak řekli, že není předseda, že mám dělat předsedu, to jsem dělal asi dva nebo tři roky a pak jsem zase já přemluvil Jirku Špačkového, aby to šel dělat on a předal jsem mu předsednictví. Tak teď jsem místopředseda.

Dál jste ještě u rybářů – tam jste předsedou?

Nee, taky to na mě chtěli navléknout. Ale stačí strana, jako předseda, SK a mám toho až nad hlavu a nestíhám, jsou věci, které zanedbávám. U rybářů dělám „jenom" ekonoma, to jsou veškeré finance, a to tam máme obrat přes milion. Taky mě to hodně unavuje, zdržuje.

Pak jste zmínil albrechtickou KSČM…

Mě sem strana vyslala dělat předsedu, když mi bylo asi třicet roků, řekli, nikoho tam nemají, tak to budeš dělat ty. Ale to jsme měli habaděj členů, před rokem 1989, pak ubývali a teď ubývají už přirozeně, že umírají. Takže teď máme 20 členů jenom. Nejmladšímu je 56, nejstaršímu 96, to je moje máti, babička Šolínová. Takže to je taky náročná práce.

Do toho jste zastupitelem, předsedou kontrolního výboru, obecním kronikářem.

Kronikář jsem teď dva tři roky. Teď jsem přešel na to, že budu psát jen krátce, jenom fakta, psal jsem to dost obsáhle. Ono by to sice bylo hezké, ale kdo by to četl.

Taky jsem hrál na kytaru, v Týništi jsem hrál divadlo - první jsem hrál Čerta a Káču. Hrál jsem komparz, jednoho z čertů. Ale na jednu zkoušku nepřišel Honza Bohatý, tak aby se to odzkoušelo, tak jsem to vzal za něj, neznal jsem to, četl jsem to z papíru, ale i tak učitelka Kalábová, později Hlaváčová, ve mně asi objevila nějaké šaškovské nadání a talent. Takže v dalším představení, to byl Divotvorný klobouk, jsem hrál jednu z hlavních rolí s Honzou Bohatým.

Ten čert Vám tedy zůstal…

To už od mých deseti let. Ale to nás chodilo třeba 10 až 12 čertů po Albrechticích. Když jsme byli dospělí, přišla za námi Hana Pavlíková, jestli bychom nepřišli na její kluky na Mikuláše. A já jí říkám, ale my nemáme kostým. A ona že nám ho ušije. Tak si pak lidi dávali objednávky a jezdili jsme auty po rodinách. Ale bylo toho hodně, tak jsme pak řekli, že by se mohla udělat besídka a lidi by chodili za námi – do Týniště na Bobkárnu a v Albrechticích ke Krbům. Pak Míra Krbů přišel s tím, že by se tam postavilo peklo a asi třináct let už to tam takhle je.

No, zažil jsem toho tolik, že bych mohl napsat paměti, ale jak říkal jeden herec – tak jsem si koupil sešit, ořezal tužku, sednul jsem si a zjistil, že si nic nepamatuju…

Rozhovor by mohl trvat ještě mnoho hodin a zabrat spoustu stran, ale dnes víc prostoru nemáme. Za všechny vzpomínky děkuji a přeji mnoho dalších aktivních let.

Eva Králová

Albrechtické posvícení 2017 na hřišti

Jak už to bývá, rok se sešel s rokem a první neděli po svátku Svatého Václava se koná v Albrechticích posvícení. A je již tradicí, že součástí posvícení je i fotbalové klání mezi obcemi Nová Ves a Albrechtice.

V letošním roce Kulturní komise ve spolupráci s SK rozhodla, že bychom měli fotbalový zápas nějak oživit a tak bylo rozhodnuto, pojmout toto klání jako sportovní pětiboj. A tak kromě tradičního fotbalového zápasu a přetahu požární hadicí, jsme přiřadili střelbu na cíl, provádění pokutových kopů a štafetový slalom s míčem. Pokutové kopy, střelbu na cíl a štafetový slalom absolvovalo vždy pět zástupců obou soutěžících stran. Každá disciplína byla ohodnocena třemi body, případná remíza by byla po bodu.

Celkově se dá říci, že mužstvo Nové Vsi poměrně omladilo. I když rozhodně výjimku tvoří nestor brankařů Franta Exner. Dále účinkovali: J. Kratěna ml.; M. a F. Králici; J. Cerman; L. Zahrádka; Prokůpek; Ungrád; Dostál; Zaňka; Buneš; Beránek; Jelínek. Povinností každého souboru bylo zařazení tří hráček. A tak nastoupila K. Šedová, dále M. Jelínková a R. Cermanová.

Na druhé straně byla ekipa Albrechtic oproti minulým létům poměrně oslabena. Omluvil se, dlouhodobá opora, brankař L. Cabalka, dále tahouni Staré gardy i dosavadní kapitán a šéf M. Koblmüller. A tak trenér J. Špaček měl k dispozici: brankaře P. Duhu; dále Hájeka; Zemana; Brandejse; Šmídu; Straku; Krčmáře; Strnada; Streubela; Kučeru, z těch mladších: Blechu a Chmelíka, T. Kratěnu a za hezčí polovinu lidstva K. Pirklovou (Marčíkovou), M. Slaninovou, K. Tulkovou (Marčíkovou).

A mohlo se začít, za pozorného přihlížení hlavního arbitra R. Moravce nejstaršího. V první soutěži, fotbalovém utkání, měli navrch po zásluze hráči a hráčky Nové Vsi. Zvítězili 6 : 2 a získali první tři body. O branky se podělili: L. Zahrádka a M. Králík 2x; Kratěna a F. Králík po jednom. Za albrechtickém stavu 4:0 snižovali na 4:2 Marčíková a Brandejs. Na víc už jsme nedosáhli, i když šance byly.

O poločase proběhly další soutěže. Střelbu pokutových kopů lépe zvládli hráči Albrechtic, zvítězili poměrem 3:2 a vyrovnali bodově stav na 3:3. Pokračovalo se další soutěží a to byl štafetový slalom s míčem. V polovině to vypadalo, že tuto disciplínu ovládnou domácí, leč ve finále jednomu z hráčů míč utíká daleko od nohy, musí se vracet a Nová Ves tohoto zaváhání využívá, opět strhla vedení na svou stranu – 6:3. A jde se na střelbu na cíl. Opět se kope ze značky pokutového kopu na terč s jedním kruhovým a druhým obdélníkovým otvorem. Pokud by v této soutěži zvítězilo mužstvo Nové Vsi, bylo by celkovým vítězem a nemohlo by být bodově dostiženo. Každý hráč měl tři pokusy. A domácí odvrátili hrozbu z Nové Vsi, trefili se 3x, oproti hostům, kteří mířili dobře jenom 2x a je bodově srovnáno – 6:6.

Rozhodovala poslední soutěž, tradiční posvícenská soutěž, přetah požární hadicí o sud piva a samořezně o rozhodující tři body. Borci se zuli, aby nerozryli hřiště a dlouho byla značka vyrovnaná na půlicí čáře. Potom však Novovesšťí ucítili vábnou chuť a vůni piva a bylo rozhodnuto. Přetáhli značku na svoji polovinu a tím i ziskem třech bodů dokončili letošní klání vítězně – 9:6.

Doplňující soutěž pro všechny, která nebyla součástí boje o pohár, byl vrh sudem. Loňský vítěz Jarda Zeman neobhájil prvenství a vítězem se stal Radim Pinkas.

Závěrem: vše probíhalo za příjemného počasí při účasti dobré návštěvy diváků, kteří se nejen pobavili, ale využili i bohatého občerstvení. Věříme, že se na posvícení v roce 2018 opět všichni dostaví a Albrechtice budou chtě získat zpět putovní pohár, který letos převzal do opatrování starosta Nové Vsi pan Tomáš Zaňka. Poděkování všem organizátorům, účastníkům i hlasateli Janu Cermanovi a věřím, že příště se opět všichni zúčastní a pomohou.

Jaroslav Hlušička st.

▲ *Vítězné družstvo Nové Vsi.*

Nohejbal na Nové Vsi

Dne 16. 9. 2017 jsme v hospůdce U kravína uspořádali nohejbalový turnaj trojic. Sešlo se 9 týmů ze širokého okolí, zapálených pro hru a s dobrou náladou. Počasí nám tentokrát vůbec nepřálo a poslední 3 hodiny se hrálo za neustálého deště. Přesto to nikdo nevzdal a napínavé to bylo až do konce: 1. místo – Blažek a spol., 2. místo – Dřeváci, 3. místo – Tybor, 4. místo – Betonika, 5. místo – Ac Albrechtice, 6. místo – Opočno, 7. místo – Rozmetadlo, 8. – 9. místo – Baráčníci – Překopnito.

Chtěli bychom poděkovat všem účastníkům i všem sponzorům, rybáři Standovi a hlavně obci Nová Ves, že nám vždy ráda vyjde vstříc.

Martina Säckl

Z činnosti hasičů

V uplynulých třech měsících měla naše jednotka tři výjezdy. 20. 6. ve večerních hodinách byl vyhlášen poplach na požár průmyslového objektu v Týništi nad Orlicí. Zpráva o poplachu, která chodí všem členům výjezdové jednotky napovídala, že se nejspíš bude jednat o planý poplach, neboť ve zprávě byla udána adresa firmy HP Tronic v Týništi, kam se jezdí „nadarmo“ celkem často. Na to se ovšem nemůžeme spoléhat a většina členů jednotky se sjela, či seběhla do hasičské zbrojnice chránit majetek a zdraví občanů. Jednalo se skutečně o planý poplach, což nám přes vysílačku potvrdil operační důstojník z Krajského operačního střediska ještě před tím, než jsme stačili zadýmovat garáže výfukovými splodinami našich vozidel. Na jednu stranu zklamání ze zbytečné cesty do hasičárny, což těžce nesli hlavně ti, co přiběhli po svých a prováděli restart svých dýchacích ústrojí, na druhou stranu úleva, že se nic nestalo. Takže jsme se pochválili, jakým fofrem jsme se shromáždili, rozloučili se, a zase odjeli domů provádět před poplachem započatou činnost. Jinak tomu bylo 11. 8. po druhé hodině ranní. Byl nahlášen spadlý strom přes silnici směrem na Vysoké Chvojno. Po příjezdu na místo události jsme usoudili, že spadl asi největší strom v lese, který určitě pamatoval ještě Jana Žižku. Jeho kmen měl u kořene asi metr v průměru. Byl to opravdu macek, který nám dal pěkně zabrat. Že to bude na dlouho, usoudil i řidič kamionu, který čekání vzdal a se slovy „dobrou noc“ odešel do svého vozidla vykonávat předčasnou bezpečnostní přestávku. Bylo třeba povolat na pomoc i jednotku z Týniště, protože sami bychom ho s naší malou motorovou pilkou nezvládli. Na pomoc přijel i autojeřáb od hradeckých hasičů, ale ten s ním také nehnul. Po šesté hodině ranní, kdy už byla zprůjezdněna silnice, odjely jednotky na své základny a se zbytkem stromu si museli poradit profesionální dřevorubci s pořádnými nástroji. Ještě týž den byl vyhlášen další poplach. Letošní desátý, což je pro jednotku naší kategorie v polovině roku cekem vysoké číslo. V tomto případě se jednalo o požár chaty ve Štěpánovsku. Na místo se dostavily i jednotky dobrovolných hasičů z Týniště, Třebechovic a profesionální jednotky z Rychnova a Dobrušky. Chatku se naštěstí podařilo zachránit. Ten den toho bylo opravdu hodně. Důvodem byl hlavně silný vítr, který zaměstnal téměř všechny okolní jednotky.

O prázdninách naši obec navštívili mladí hasiči z Kvasin, kteří si zde po několik dnů, procvičovali svůj hasičský um. Požádali nás, abychom jim ukázali naší výjezdovou techniku. Zájem byl hlavně o Mercedes. Vyjeli jsme tedy s naší cisternou na sokolák, předvedli jedno z našich historických vozidel a odpovídali na velmi zajímavé dotazy. Jelikož to byli mladí hasiči, tak o hasičině věděli celkem dost a bylo vidět, že se jim vedoucí kroužku opravdu věnují. Přesto byly některé dotazy velmi zajímavé. Když se jeden klučina zeptal, jestli máme v hasičské garáži i hasičské letadlo nebo vrtulník, to se dalo ještě pochopit. Děti. Ale když už je zajímalo proč mám na nose beďara, usoudili jsme, že jsou veškeré informace týkající se hasičiny vyčerpány, a že je na čase se rozloučit, neboť nás polil pot, ze strachu z dalších dotazů. Bylo to velmi zajímavé a poučné setkání. Těšíme se na příště.

Za SDH Josef Jakl

Štít Albrechtic 2017

Dlouho očekávaná a detailně připravovaná akce roku, Štít Albrechtic 2017, je úspěšně za námi.

Už od ledna se hlavní pořadatelé pravidelně scházeli a promýšleli veškeré organizační a programové body. Vše začalo gradovat, i s lehkou nervozitou, začátkem předposledního červnového týdne. Probíhaly poslední úpravy areálu, generálky vystupujících, zkrátka vše se dolaďovalo k nezapomenutelnému setkání všech Albrechtic.

V pátek 23. června se po roce shledali starostové obcí s manželkami. Po ranním setkání u penzionu U Kynošů v Krňovicích následoval první bod doprovodného programu, což byla příjemná návštěva Frolíkovy pražírny kávy v Borohrádku. Exkurzi doprovázela jedinečná vůně, ale i chuť, která dostala nejednoho milovníka kávy. Dalším pozváním bylo místo, které přineslo více vznešenosti celému aktu. Místo, které je stvořeno jak pro relaxaci díky anglickému parku, tak ke společenskému dění díky empírovému zámku. Ano, je to Nový zámek v Kostelci nad Orlicí. Třešinkou na dortu byla osobní prohlídka zámku s panem hrabětem Františkem Kinským.

V odpoledních hodinách proběhlo na hřišti zasedání stálého výboru Štítu a později i setkání starostů a zástupců sportovních klubů, hasičů a myslivců.

Dalším zážitkem bylo autorské čtení a beseda s nejčtenějším českým spisovatelem současnosti Michalem Viewghem. Beseda proběhla v podvečer v plném sále návštěvníků v restauraci U Krbů. Po zhruba hodinovém programu spojeném s autogramiádou, nastal čas pro manželky starostů, které měly díky osobnímu setkání příležitost nahlédnout více do soukromí literáta.

A už tu byla sobota 24. června 2017, den, na který jsme všichni netrpělivě čekali.

Slavnostní zahájení dne D začalo promenádou účastníků Albrechtic, kterou vedla celorepublikově úspěšná dixielandová kapela Black Buřiňos, která se zrodila v roce 2005 z přípravky Mladého týnišťského big bandu v Týništi nad Orlicí. Jako symbol přátelství a rovnosti proběhlo vystoupení Capoiery Acheo, brazilského bojového umění. Byl to tanec s akrobatickými prvky, doprovázený původní tradiční hudbou. Členové Capoeiry Acheo jsou jedni z nejlepších capoieristů v České republice.

Po vystoupení nastal čas k proslovu pana Stanislava Kowalského, předsedy stálého výboru Štítu a pana starosty Jaromíra Kratěny.

Českou hymnou zazpívanou žáky pěveckého oddělení ZUŠ Týniště nad Orlicí pod vedením paní Lýdie Cablkové a letícími balonky začal oficiálně Štít Albrechtic 2017.

V mezidobí kapela Black Buřiňos uspořádala menší koncert pro návštěvníky hřiště SK Albrechtice nad Orlicí. Myslivci, hasiči i fotbalisté se mezitím přemístili na svá stanoviště a začali se chystat na soutěže, které trvaly i několik hodin.

Před semifinálovým zápasem vystoupil 2 roky působící týnišťský Pom Pom Dance pod vedením Miroslavy Knajflové z DDM v Týništi nad Orlicí. Děti z této skupiny jsou ověnčené mnoha individuálními velkými úspěchy v českých soutěžích.

Po finálovém zápase přišel na scénu Honza Weber. Mnohonásobný mistr světa, Evropy a České republiky ve footbagu a freestyle fotbalu. Jeho vystoupení bylo velmi profesionální a triky s míčem, padesátikorunou nebo mobilem byly fenomenální. Včetně zapojení pana Jaromíra Kratěny.

Ještě, než vypuklo slavnostní předávání cen účastníkům soutěže, proběhlo předání ocenění a poděkování panu Jaroslavu Hlušičkovi za dlouholetou aktivní činnost ve výboru Štítu a dar k jeho 70. narozeninám. Další poděkování bylo vysloveno Rostislavu Kchopovi za jeho končící trenérskou činnost.

Po slavnostním vyhlášení a zazpívání tradiční písně C´est la vie od Karla Gotta, mohl začít večer napěchovaný hudbou kapely Divokej Bill revival. Parket plný skákajících a usměvavých lidí byl důkazem skvělé atmosféry. Pomyslnou tečku letošnímu Štítu symbolicky dodal ohňostroj.

Ač byly věci, které by se daly zlepšit, nic nevedlo k tomu, aby fatálně ovlivnilo průběh celého dne. Vše šlapalo dle časového harmonogramu až do úplného konce. Hlavní myšlenkou 44. ročníku byl návrat k původním hodnotám a tradicím. A to se povedlo. Celý Štít se nesl v duchu přátelství, rovnosti a fair play. Stovky spokojených diváků to vše jen dosvědčují.

Děkovnými slovy nebudu šetřit. Patří totiž všem. Všem organizátorům, pořadatelům i návštěvníkům. Štít byl výsledkem velké týmové práce.

Kristýna Velíšková

Autorské čtení Michala Viewegha

Nejčtenější, nejprodávanější, nejoblíbenější český spisovatel největšího množství bestsellerů – to je několik titulů, kterými se pyšnil nebo stále pyšní Michal Viewegh, autor tří desítek knih. Jak by se takový člověk mohl dostat do naší vesničky? Ta představa byla pro mě tak absurdní, že přestože jsem si několik let přála tady autorské čtení Michala Viewegha uspořádat, bála jsem se ho na to jen zeptat. A přitom se stačilo jen zeptat… Mohla bych tento úvod vynechat, ale jsem z toho pořád tak v šoku, že se s Vámi musím podělit…

Když jsme v únoru začali tvořit program Štítu Albrechtic 2017, věděli jsme, že potřebujeme nějakou zajímavou náplň pro manželky nebo přítelkyně starostů. V tu chvíli mě napadlo oslovit Michala Viewegha, se kterým se znám už z doby, kdy jsem působila v Ostravě a natáčela jsem s ním rozhovor do reportáže mé kolegyně. Od té doby jsme se několikrát viděli na různých akcích v Ostravě i v Praze. Naposledy jsem se s ním osobně setkala v roce 2012, nedlouho před událostí, která mu změnila život. Michalu Vieweghovi praskla aorta, přežil, ale změnil se. Zapomíná, má problémy s pozorností… Tohle všechno jsem věděla jen z médií, bála jsem se mu zavolat a ptát se, jestli si na mě pamatuje. Ale letos jsem se konečně odhodlala.

Pamatoval si mě (když jsme se konečně zase potkali, svěřil se mi, že se bál, že mě nepozná), podíval se do diáře, řekl, že 23. června má volno a že si autorské čtení v Albrechticích zapisuje. Pořád jsem tomu moc nevěřila. S výrobou plakátů i velkou euforií jsem čekala na konec května, mezitím jsem mu ještě několikrát volala, často kvůli zbytečnostem – především proto, abych se znovu a znovu ujišťovala, že to nezruší, že si to pamatuje, že nepojede na dovolenou. Nezrušil. Přijel.

Sál restaurace u Krbů jsme připravili pro zhruba 120 lidí. Rezervace míst chodily do poslední možné chvíle, hlásily se především ženy všeho věku, ale i manželské páry. Nakonec byl sál opravdu téměř plný. Nejen lidí, ale i očekávání – u někoho nadšeného, u někoho skeptického. A najednou tam stál, na pódiu, kde jindy řádí čerti, Koplaho nebo děti ze školy a školky, v ruce svou právě vycházející knihu Bůh v renaultu, v druhé mikrofon a četl… Četl báječně zvolenou povídku o pomluvách na malém městě a celý sál se smál. I skeptici zahodili předsudky a bavili se. Když dočetl, trpělivě odpovídal na otázky – a že jich bylo! Byl milý, upřímný, vtipný a vstřícný. To nejsou moje slova, to jsou slova, která jsem slyšela ze všech stran, když diváci odcházeli. Mnozí z nich to cestou vzali přes improvizovanou autogramiádu a odnesli si tak i vzpomínku v podobě podpisu a věnování. S několika knihami dorazila také naše knihovnice, paní Svobodová – schválně se v knihovně do některé Vieweghovy knihy podívejte…

Děkuji všem, kdo jste se autorského čtení zúčastnili, třeba zase brzy nějakého zajímavého autora (nebo autorku) pozveme. Když budete mít zájem…

Eva Králová
místostarostka obce

Štít Albrechtic 2017 – hasičská soutěž

U příležitosti konání Štítu Albrechtic pořádal náš SDH hasičskou soutěž. Zúčastnilo se pět hasičských sborů z devíti pozvaných. Soutěž byla pojata jako netradiční požární útok, který začal v „hospodě“, kde každý člen družstva musel vypít velké pivo. Ve chvíli, kdy dopil poslední, byl vyhlášen poplach a všichni běželi do „hasičárny“, kde na svůj hasičský speciál - kárku museli naskládat výbavu určenou pro hasičský útok. Následně provedli zkrácený hasičský útok a po shození obou terčů se vraceli zpět do „hospody“. Vítězem se staly Lesní Albrechtice, následovaly Velké Albrechtice, Albrechtice u Českého Těšína, Město Albrechtice a poslední jsme byli my, Albrechtice nad Orlicí. K naší radosti se přišlo podívat i mnoho místních obyvatel a věříme, že všichni si tento den užili.

Radek Lochman

Štít Albrechtic 2017 - střelecká soutěž

U příležitosti 44. ročníku Štítu Albrechtic proběhla střelecká soutěž mysliveckých spolků. Tato soutěž se uskutečnila na střelnici v Česticích za spolupráce střeleckého klubu Čestice. Soutěže se zúčastnilo 33 střelců z osmi mysliveckých spolků působících v obcích. Střelecká soutěž se skládala ze dvou střeleckých disciplín z loveckého kola, kde se střílelo na 20 terčů a baterie, kde se také střílelo na 20 terčů. Tato soutěž se velice vydařila. A již se všichni těší na příští soutěž, na kterou jsme obdrželi pozvání do Velkých Albrechtic.

Pořadí jednotlivců:

1. Hrabovský Radim, Lesní Albrechtice 35 bodů
2. Klepík Roman, Lesní Albrechtice 31 bodů
3. Ušatý Miroslav, Albrechtice n. Vltavou 30 bodů
4. Rataj Libor, Velké Albrechtice 26 bodů
5. Klásek Jaromír, Lesní Albrechtice 26 bodů

Pořadí družstev:

1. Lesní Albrechtice, MS Mokřiny Březová 92 bodů
2. Albrechtice n. Vltavou, MS Jehnědno 70 bodů
3. Velké Albrechtice, MS Jamník 63 bodů
4. Albrechtice n. Vltavou, MS Pod obrázkem Údraž 63 bodů
5. **Albrechtice nad Orlicí, MS Zelené háje 59 bodů**
6. Albrechtice n. Vltavou, MS Vltava 55 bodů
7. Albrechtice u Českého Těšína, MS Sosny 41 bodů
8. Albrechtice u Lanškrouna, MS Rychtářský les 27 bodů

Josef Štrombach

Štít Albrechtic 2017

A tak v plné práci jsme najednou zjistili, že je tu Štít ne za dveřmi, ale na prahu. Nedá se říci, že by všechny renovace proběhly podle našich představ, zdálo se nám, že ještě mnoho je dodělávat a že jsou nedostatky ještě příliš vidět. Leč účastníci 44. ročníku Štítu Albrechtic se již sjíždějí. O zajištění programu a dalších doprovodných akcí se postarala armáda dobrovolných pracovníků pod vedením místostarostky Evy Králové a Kristýny Velíškové a vše zastřešil přímo starosta Jaromír Kratěna. To, jak se vše podařilo, nejlépe vyjadřovalo uznání všech účastníků, nikde nebyla negativní reakce. Naopak, samá chvála. Poděkování patří naprosto všem. Já si dovolím použít citaci ze zpravodaje Štítu, včetně sportovní sumarizace:

44. ročník Štítu Albrechtic, který se uskutečnil v Albrechticích nad Orlicí, přešel definitivně do dějin. Byl krásný, povedený, dobře zorganizovaný. Všem organizátorům ještě jednou veliký dík!

Výsledky fotbalového turnaje:

Skupina A - hřiště Alb. n. O.

Velké Alb. - Alb. u Č. Těšína	0:1
Alb. n. O. - Lesní Alb.	1:3
Lesní Alb. - Alb. u Č. Těšína (P.K. 3:2)	1:1
Alb. n. O. - Velké Alb.	0:2
Velké Alb. - Lesní Alb.	0:1
Alb. u Č. Těšína - **Alb. n. O.**	4:2

Výsledková listina skupiny A

1. Lesní Alb.	8 b	5:2 skóre
2. Alb. u Č. Těšína	7 b	6:3 skóre
3. Velké Alb.	3 b	2:2 skóre
4. Alb. nad Orlicí	**0 b**	**3:9 skóre**

Skupina B - hřiště Petrovice

Město Alb. - Alb. nad Vltavou	4:0
Alb. v Jiz. H. - Alb. u Lanškrouna	1:0
Alb. u Lanškrouna - Alb. n. V.	4:0
Alb. v Jiz. Horách - Město Alb.	1:0
Město Alb. - Alb. u Lanškrouna	0:3
Alb. n. V. - Alb. v Jiz. horách	0:4

Výsledková listina skupiny B

1. Alb. v Jiz. horách	9 b	6:0 skóre
2. Alb. u Lanškrouna	6 b	7:1 skóre
3. Město Albrechtice	3 b	4:4 skóre
4. Alb. nad Vltavou	0 b	0:12 skóre

Zápas o 3. místo:

Alb. u Č. Těšína - Alb. u Lansk. 4:1

Finálový zápas:

Lesní Alb. - Alb. v Jiz. h. 1:0

Celkové pořadí:

1. Lesní Albrechtice
2. Albrechtice v Jizerských horách
3. Albrechtice u Českého Těšína
4. Albrechtice u Lanškrouna
5. Město Albrechtice
6. Velké Albrechtice
7. **Albrechtice nad Orlicí**
8. Albrechtice nad Vltavou

- **Nejlepší střelec:** Kociolek Jakub - Albrechtice u Českého Těšína
- **Nejlepší hráč:** Pipek Jan - Albrechtice v Jizerských horách
- **Nejlepší brankář:** Hromada Jakub- Lesní Albrechtice

Z usnesení ze zasedání Stálého výboru Štítu:

45. ročník Štítu Albrechtic se bude konat 23. 6. 2018 ve Velkých Albrechticích, setkání starostů bude 22. 6. 2018.

Pořadatelství dalších ročníků Štítu -
2019 Město Albrechtice
2020 Lesní Albrechtice
2021 Albrechtice u Českého Těšína
2022 Albrechtice v Jizerských horách
2023 Velké Albrechtice - 50. ročník
2024 Albrechtice nad Vltavou
2025 Albrechtice u Lanškrouna
2026 Albrechtice nad Orlicí

Tento turnaj Štítu Albrechtic 2017 byl posledním vystoupením našeho úspěšného trenéra Mgr. Rosti Kchopa v barvách SK Albrechtice nad Orlicí.

Celý svůj fotbalový život spojil s albrechtickým fotbalem, ač jako hráč od svých 12let, nebo trenér od roku 2008 přes žáky, dorost a v posledních pěti letech jako trenér A mužstva.

Výbor oddílu ti mockrát děkuje za veškerou činnost ve prospěch albrechtické kopané a do další činnosti na poli fotbalu ti přeje hodně úspěchů a někdy třeba opět nashledanou v albrechtických barvách.

A ze svátečních dnů Štítu, zase zpět do všedních starostí albrechtického fotbalu. Začal nám další soutěžní ročník, tedy 2017 -2018. Hrajeme I. B třídu, skupinu B a opět budeme mít starosti, které nás provázejí od začátku zimní přípravy. Dlouhodobá a vážná zranění. Od poloviny července byla zahájena letní příprava pod vedením nového a zkušeného trenéra Josefa Součka. Příprava nebyla podle představ. Jak již jsem se zmínil, zranění, dovolené, pracovní směny. To vše jsou faktory, se kterými se potýkáme. Z našeho oddílu odešel Tomáš Jedlička, znovu mu touto cestou děkujeme za práci, kterou pro mužstvo odvedl. S přáním, ať se mu ve Vamberku daří aspoň tak jako u nás. Předpokládali jsme, že se do kádru vrátí a zapojí mladí. Nestalo se. A tak na přestup přišel z Křivic útočník Zdeněk Sehnal, po delší přestávce zkouší formu Petr Duha a koleno snad drží Tomáši Forejtkovi. Nějaké další posily, hlavně mladí, se neuskutečnily, tak budeme muset opět spoléhat na základ, použiji hodnocení trenéra Rosti:

….střelce Davida Hořínka, hráče s neuvěřitelným přehledem Láďu Sršně, zážitkem je každopádně i lidská raketa Radim Pinkas, zrající Jirka Jaroš, „srdcař“ Pavel Zeman a nesmím zapomenout ani na brankáře Míšu Králíka, který nás hodně krát podržel. Spoléháme i na zkušenosti Martina Pavlase, bratry Velíšky. Rozhodně však letošní podzim nebude žádná procházka růžovým sadem.

Za SK Albrechtice n.O.
Jaroslav Hlušička st.

Poděkování

Chtěl bych poděkovat hráčům SK Albrechtice n. Orl., s kterými jsem měl možnost strávit 4,5 roku jako trenér. I přes některé prohry to bylo období, na které budu vzpomínat velice rád a myslím si, že ani oni, ani já, se nemáme za co stydět. Podařilo se postoupit do I. B třídy a po celou dobu hrát důstojnou roli. Bylo to období, které mi dalo spoustu zkušeností, prohloubilo přátelství, na druhou stranu i ukázalo od koho si držet odstup a na koho se člověk může spolehnout. Děkuji i vedoucím Petru Bartošovi st. a Jiřímu Koblmullerovi a zdravotnici sl. Andree Kupkové, kteří mi během této doby pomáhali s mančaftem. Nesmím zapomenout ani na výbor, jsem vděčný za šanci, kterou jsem dostal a za podporu a pochopení - někdy větší, někdy menší…

Úplný závěr trenérské štace v Albrechticích nevyšel dle mých představ – na domácím Štítu Albrechtic se nám nedařilo, což nejen mě velice mrzelo. Ale je to fotbal… A když už jsem u toho Štítu, musím poděkovat všem organizátorům – nejen z SK, ale zejména z obce, určitě jsem poznal rukopis Kristýny Velíškové a Evy Králové, kdy skvěle fungoval kulturní program, který byl opravdu zajímavý, organizačně dle mého vše fungovalo snad na minutu a spokojenost účastníků byla jistě skoro hmatatelná. Vím, že za tím stála spousta dalších lidí, spousta hodin práce i spousta financí od obce, jako trenér a účastník si toho opravdu cením.

Nesmím ještě zapomenout poděkovat fanouškům. Zejména těm, kteří fandili slušně a kteří nám nenadávali, když se nedařilo. Hlavně ti, kteří dřív působili jako hráči, vědí, že ne vždycky se daří a také vědí, co je za tím úsilí, času a sebeobětování.

Hráčům přeji, ať se jim daří, ať se jim vyhýbají zranění a diváci ať odcházejí ze zápasů spokojení.

Rostislav Kchop
12. 9. 2017

Akce roku 2017 Štít Albrechtic v obrazech

Společenská kronika

počet obyvatel k 30. 09. 2017

983

Vítáme na svět:

Jakub Proche, nar.	1. 6. 2017
Ondřej Zábrodský, nar.	12. 6. 2017
Karolína Nová, nar.	19. 6. 2017
Eleanor Tláskalová, nar.	8. 8. 2017

Rozloučili jsme se:

Jaroslav Hrabě	r. 1941
Jaromír Krb	r. 1950
Ludmila Lidmanská	r. 1930
Věra Kodytková	r. 1932

Vzpomínka

„Co jiného ti dát, jen kytičku na hrob a vzpomínat".

Dne 7. 9. 2015 nás opustil můj drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan Josef Krčmář.

Stále vzpomíná manželka Jára a děti s rodinami.

Poděkování

Moje poděkování patří A. Müllerové, A. Beranové a J. Hlušičkovi, za přání, dárek a pěkně strávené chvíle u příležitosti mých narozenin.

Vodová Helena

Za milé přání, květiny a dárek k mému životnímu jubileu děkuji paní Evičce Králové za OÚ a paní Jindře Červinkové ze SPOZu. Děkuji i všem, kteří si na mě vzpomněli.

Marková Hana

Děkuji paní Müllerové a paní Sychrové za přání a příjemné posezení u příležitosti mých narozenin.

Beran Miroslav

Touto cestou bych chtěl poděkovat paní Červinkové a paní A. Beranové za blahopřání, květiny a dárek, spojené s příjemným posezením u příležitosti mých narozenin.

Bartoš Jaroslav

2. 12. 2017
Rozsvícení vánočního stromku

9. 12. 2017
Mikulášská nadílka s čertovskou veselicí

Vydává: Obecní úřad Albrechtice n. O., Na Výsluní 275, 517 22 Albrechtice n. O., www.albrechtice-nad-orlici.cz, tel.: 494 371 425 • Odpovědný redaktor - Jaromír Kratěna • Registrace na OkU Rychnov n. Kn. Z/10/91 • Náklad 600 výtisků • Rozšiřují pracovnice pošty • Neprodejné • Grafická úprava - sazba: Reklamní Agentura - MEGA, www.mega-cz.com • Tisk: V & H Print, Nové Město n. M. • Poděkování, vzpomínky a blahopřání zveřejňujeme bezplatně • Redakce MZ neodpovídá za stylizaci příspěvků a za tiskové chyby. Vyhrazuje si právo na krácení příspěvků. Za obsah článků plně zodpovídají jejich autoři a jejich názory nemusí vyjadřovat postoj redakce. Zasláním příspěvku autor uděluje vydavateli svolení vydat jej v elektronické podobě, jakož i v tištěné podobě ve zpravodaji. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Zpravodaj si můžete také prohlédnout, včetně archivu, v elektronické formě na adrese: www.albrechtice-nad-orlici.cz. • Příspěvky jsou přijímány na Obecním úřadu v Albrechticích • Uzávěrka příštího čísla bude: 30. 11. 2017